

Herudover indeholder lovforslaget forslag om at udvide anklagemyndighedens adgang til at få oplysninger i udlændingesager for at forbedre muligheden for at efterforske de sager, der hører under Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesagers område. Udlændinge-lovens § 45 c giver ikke mulighed for videregivelse, når videregivelse ønskes på anklagemyndighedens initiativ, når der ønskes videregivelse i et større antal sager for at finde oplysninger om mulige gerningsmænd til forbrydelser, og når der er tale om videregivelse af oplysninger om mulige ofre for og vidner til forbrydelser. Hvis adgangen til videregivelse af oplysninger udvides, vil det være muligt for anklagemyndigheden at identificere gerningsmænd til internationale forbrydelser, der opholder sig her i landet, samt forbedre muligheden for at finde vidner og ofre i sådanne sager. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 19.

Lovforslaget har også til formål at gennemføre de ændringer i udlændingeloven, som er nødvendige som følge af SIS II-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)). SIS II-forordningen er trådt i kraft, men finder først anvendelse, når Rådet har truffet nærmere beslutning herom. Forslaget indeholder bl.a. forslag til en regel, der giver Rigspolitiet hjemmel til at indberette udlændinge, der ikke er statsborgere i et EU- eller Schengenland, og som er opført på FN's og EU's sanktionslister med rejserestriktioner, til SIS II. Endvidere skabes der hjemmel til, at fingeraftryk og fotos kan indlæses i SIS II. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1, 4, 5-7, 9-11, 13-15 og 20. Integrationsministeren bebyrdes til at fastsætte nærmere bestemmelse om disse ændrings ikrafttræden på det tidspunkt, som Rådet beslutter, at SIS II-forordningen skal finde anvendelse fra. Dette forventes at ske i oktober 2009. Der henvises til lovforslagets § 3, stk. 2.

Endelig indeholder lovforslaget enkelte tekniske rettelser. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-2 og § 2, nr. 1, 2, 3 og 8.

2. Magtanvendelse i forbindelse med optagelse af personfotografi og fingeraftryk

Ved lov nr. 382 af 14. juni 1995 blev der i udlændingelovens § 40 a indsat en bestemmelse om optagelse m.v. af fingeraftryk af udlændinge. Bestemmelsen blev indsat efter anbefalinger i Per Sørensen-udvalgets 3. delbetænkning (betænkning nr. 1288/1995) om, at der skulle indføres en generel adgang til konsekvent at optage fingeraftryk af alle indrejsende asyl-

ansøgere. Efter den hidtidige bestemmelse i udlændingelovens § 40, stk. 3, kunne fingeraftryk og personfotografi af en udlænding alene optages, hvis dette blev skønnet hensigtsmæssigt med henblik på identifikation af den pågældende.

Af bemærkningerne til bestemmelsen (Lovforslag nr. L 194 af 4. april 1995) fremgår det, at optagelse af fingeraftryk skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader det, og at indgrebet, hvis andet ikke er muligt, vil kunne ske med den fornødne magtanvendelse.

Ved lov nr. 407 af 10. juni 1997 blev der indføjet nye bestemmelser i udlændingelovens § 40 a. Samtidig blev der indsat en ny bestemmelse i udlændingelovens § 40 b, hvorefter der bl.a. kan optages personfotografi af en udlænding, der søger om opholdstilladelse efter § 7, på samme måde, som der kan optages fingeraftryk.

Det er ikke anført i lovbemærkningerne til § 40 b, at optagelse af personfotografi skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader det, eller at indgrebet, hvis andet ikke er muligt, vil kunne ske med den fornødne magtanvendelse.

Med henblik på at sikre, at der ikke er tvivl om hjemmelsgrundlaget for eventuel magtanvendelse, foreslås det, at det kommer til at fremgå direkte af loven, at optagelse af fingeraftryk og personfotografi kan ske med den fornødne magtanvendelse, hvis andet ikke er muligt.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 12 og 16.

3. Anvendelse af Kriminalforsorgens institution for frihedsberøvede asylansøgere m.fl.

I 1989 blev det besluttet i Kriminalforsorgens regi at indrette en særlig institution for asylansøgere, der er frihedsberøvet efter udlændingeloven, jf. i dag navnlig udlændingelovens § 36. Institutionen blev indrettet på et særskilt afsnit af Center Sandholm under navnet Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere i Sandholm (Sandholmlejren), nu Kriminalforsorgens institution for frihedsberøvede asylansøgere m.fl., Ellebæk (herefter: Institutionen Ellebæk). Formålet med at etablere institutionen var at undgå, at asylansøgere, der frihedsberøves, anbringes i fængsel eller arresthus sammen med kriminelle.

Udlændinge, der er varetægtsfængslet efter udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af den pågældendes udvisningsdom, og som har modtaget dom og afsonet en eventuel idømt straf, anbringes i dag i landets arresthuse, typisk Københavns Fængsler.